

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ХУДИК МИКОЛА ПАВЛОВИЧ
УХВАЛА

31 грудня 2018

Київ

6972/0/18-19

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Худик Микола Павлович, здійснивши попередню перевірку дисциплінарної скарги Гайдая Юрія Миколайовича стосовно судді Корольовського районного суду міста Житомира Драча Юрія Івановича,

встановив:

11 грудня 2018 року до Вищої ради правосуддя за вхідним № Г-7008/0/7-18 надійшла дисциплінарна скарга Гайдая Ю.М. стосовно судді Корольовського районного суду міста Житомира Драча Ю.І.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 11 грудня 2018 року вказану скаргу передано мені для проведення попередньої перевірки.

Статус, повноваження, засади організації та порядок діяльності Вищої ради правосуддя визначаються Конституцією України, законами України «Про Вищу раду правосуддя» та «Про судоустрій і статус суддів».

Статтею 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та статтею 42 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що дисциплінарні провадження щодо суддів здійснюють Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя за скаргою щодо дисциплінарного проступку судді (дисциплінарна скарга), поданою відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів», або за ініціативою Дисциплінарної палати у випадках, визначених цим Законом.

Відповідно до частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення без розгляду дисциплінарної скарги чи відмови у відкритті дисциплінарної справи; за наявності підстав, визначених пунктами 1–5 частини першої статті 44 цього Закону, повертає дисциплінарну скаргу скаргнику.

Вимоги до дисциплінарної скарги встановлено частиною другою статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», за змістом якої скарга повинна містити, зокрема, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності

судді, а також посилення на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаргником відомості.

У дисциплінарній скарзі зазначено, що в провадженні судді Драча Ю.І. перебувала адміністративна справа № _____ за позовом до поліцейського патрульної поліції Управління патрульної поліції в місті Житомирі Зіляк С.Ю., під час розгляду якої суддею ухвалювались незаконні судові рішення, які в подальшому були скасовані судом апеляційної інстанції, зокрема ухвала від 31 серпня 2016 року про відмову у забезпеченні доказів, ухвала від 13 грудня 2016 року про залишення позову без розгляду (з підстав пропущення строку звернення до суду), ухвала від 18 травня 2017 року про залишення позову без розгляду (з підстав повторної неявки позивача в судові засідання), ухвала від 28 березня 2018 року про залишення позову без розгляду (з підстав повторної неявки позивача в судові засідання), рішення від 1 жовтня 2018 року про відмову у задоволенні позову.

На думку скаргника, це свідчить про грубу і цинічну поведінку судді Драча Ю.І., свідоме порушення ним вимог закону, що підтверджується матеріалами судової справи, у зв'язку з чим просить притягнути його до дисциплінарної відповідальності, не вказуючи при цьому конкретного дисциплінарного проступку, ознаки якого вбачає у поведінці судді під час розгляду вказаної справи.

Окрім зазначення про факти скасування ухвалених суддею Драчем Ю.І. судових рішень у скарзі не наведено конкретних відомостей із посиланням на відповідні докази про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарних проступків, що визначені частиною першою статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» як підстави дисциплінарної відповідальності судді.

При цьому слід зазначити, що Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя, які здійснюють дисциплінарні провадження щодо суддів, не наділені законом повноваженнями встановлювати або оцінювати обставини справи, вирішувати питання про достовірність або недостовірність того чи іншого доказу, а також перевіряти законність та обґрунтованість судових рішень. Виключне право перевірки законності та обґрунтованості судових рішень має відповідний суд згідно з процесуальним законодавством. Дисциплінарна відповідальність суддів не повинна поширюватися на зміст їхніх рішень.

Судом вищої інстанції у встановленому процесуальним законом порядку була надана оцінка дотриманню судом першої інстанції норм процесуального та матеріального права під час вирішення вказаної справи та виправлено допущені цим судом помилки у їх застосуванні.

Разом з тим, слід зазначити, що частиною другою статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» встановлено, що скасування або зміна судового рішення не має наслідком дисциплінарну відповідальність судді, який брав участь у його ухваленні, крім випадків, коли скасоване або змінене рішення ухвалено внаслідок умисного порушення норм права чи неналежного ставлення до службових обов'язків. Проте під час попередньої перевірки дисциплінарної скарги не встановлено обставин, які б вказували на

те, що ухвалення зазначених судових рішень стало наслідком умисного порушення суддею правових норм чи неналежного ставлення до виконання службових обов'язків. Зі змісту вказаних судових рішень вбачається, що вони ґрунтувалися на власному суддівському тлумаченні правових норм та оцінці доводів сторін і наявних у справі доказів, які не виходять за межі допустимого суддівського розсуду і не вказують на грубу недбалість чи навмисне порушення закону.

У пункті 22 Декларації щодо принципів незалежності судової влади, прийнятої Конференцією голів верховних судів країн Центральної та Східної Європи 14 жовтня 2015 року вказано, що жоден суддя не повинен притягатися до дисциплінарної відповідальності чи звільнятися за винесені ним судові рішення, окрім як у разі грубої недбалості чи навмисного порушення закону.

У пункті 25 Київських рекомендацій ОБСЄ щодо незалежності судочинства у Східній Європі, на Південному Кавказі та у Центральній Азії (23–25 червня 2010 року) зазначено, що процедура притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності повинна стосуватися підтверджених випадків порушення правил професійної поведінки, які є значними, неприпустимими та, окрім цього, ганьблять репутацію суддівства. Дисциплінарна відповідальність суддів не може бути наслідком змісту їхніх рішень або вироків, включаючи відмінності у юридичному тлумаченні між судами; наслідком прикладів суддівських помилок чи критики суддів.

Пунктами 2, 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» передбачено, що дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді та/або посилення на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

З огляду на викладене дисциплінарну скаргу слід залишити без розгляду та повернути скаржнику.

На підставі викладеного, керуючись статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», статтями 42–44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Гайдая Юрія Миколайовича стосовно судді Корольовського районного суду міста Житомира Драча Юрія Івановича залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

М.П. Худик